

løbe noget bestemt, og da der tilshyneladende ingen Fordel er ved at gaa til denne Forandring, vil jeg foreslaa, at vi her blive ved det bestaaende.

J. Scavenius: Efter at vi have hørt, hvad den meget ærede Justitsminister har udtalt, ser jeg ikke rettere, end at den Betragtning, som jeg har gjort gældende, er bleven i høj Grad bestyrket; thi det kommer efter min Mening ikke an paa, om den meget ærede Justitsminister personlig mener, at den Usikkerhed for vort Flag og vor Skibsfart, som kan fremkomme ved, at vi holde paa, hvad der blev vedtaget her ved 2den Behandling, er mere eller mindre væsentlig, men det, det kommer an paa, er, at den ærede Justitsminister, om jeg forstod ham ret, maatte erkende, at der var en Mulighed for Fare gennem det, som er vedtaget ved 2den Behandling. Det maatte erkendes fra den ærede Justitsministers Side, og det er for mig absolut afgørende, absolut afgørende. Jeg kan være enig med det ærede Medlem fra Horsens (Wajer) i, at vi alle maa haabe, at Folkereetten kan gøre sig mere og mere gældende, at man mere og mere kan komme over til ogsaa i Søkrigen at respektere den private Ejendom; det kunne vi alle være meget enige om; men det vil kun lidet nytte os, at vi alle ere enige om det, naar vor Skibsfart, forinden man kommer saa vidt — og det turde være mange Aar, inden vi komme saa vidt — i en kommende Krig blev ødelagt paa Grund af, at vi havde forandret denne vor gamle Bestemmelse om at fordre rent nationalt Certifikat for vore Skibe. Jeg vil endvidere tilføje til, hvad jeg udtalte første Gang, at Faren ikke alene vilde være den, at de enkelte Skibe, som der ikke kan gives rent Certifikat, men som alligevel kunne saa danst Certifikat efter Loven, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, kunne blive optagne af en af de krigsførende Magters Krydsere og maatte ogsaa kondemnerede; thi det kan jeg give den højtærede Justitsminister Ret i, at det vil dog rimeligvis kun være saa Skibe, som ville være i det Tilfælde, men Alhyffen for os vil være den, at hele den Sikkerhed, som vort Flag nu har og maa have i en Søkrig, mistes i det Øjeblik, den fremmede Sømagt, som jo selvfølgelig kender vor Lovgivning, ikke længer kan have den Tillid til, at det danske Flag virkelig ogsaa dækker Skib fuldt ud, men at der altid kan rejses det Spørgsmaal: Ja, det er ganske vist et Skib, der sejler under dansk Flag, men maatte en Tredjedel er tyst eller engelsk eller fransk, hvad det nu

kan være. Deri ligger den største Fare, at den Sikkerhed, som nu kan have for vort Flag, tager man bort ved at vedtage Forslaget, saaledes som det blev vedtaget her ved 2den Behandling. Endvidere vil jeg tilføje, at man jo derved tillige tager bort den meget store Fordel, som vi kunne have eller dog kunne haabe at have under en stor Søkrig ved at holde os neutrale, ikke alene den Fordel, at vi i det hele taget ikke ere med i Krigen, men ligetrem den økonomiske Handelsfordel, som vi kunne drage af en stor Søkrig; den kan let blive fuldstændig til Vand og til intet just ved at vedtage som endelig denne Bestemmelse, som her er foreslaaet og desværre vedtaget ved 2den Behandling. Og til Slutning vil jeg sige, hvad der jo for øvrigt er gjort gældende af andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet i samme Retning som jeg, at hvis det skulde hænde, som der jo altid er en Mulighed for, at de fremmede Magter eller Sømagter ikke fuldt ud ville anerkende, som vi ønske det, et ikke rent Certifikat, kunne vi derigennem blive tvungne ind i Krigen. Af alle disse Grunde maa jeg stemme for Ændringsforslaget, og efter at have hørt, hvad den højtærede Justitsminister har sagt, er jeg bleven bestyrket heri, og jeg synes ogsaa, at andre ærede Medlemmer derigennem maa være blevne bestyrkede i at stemme for det Forslag, som er blevet stillet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Sage).

Justitsministeren (Mellermann): I Anledning af tilbørlig direkte Opfordringer til at udtale min Mening, nødes jeg, skønt jeg troede, at have udtalt mig tilstrækkelig tydeligt, eller saa tydeligt, som det er muligt, til at sige endnu en Gang, at jeg har anset det for folkeretlig berettiget af Danmark, saa vel som af enhver anden Stat, at opstille den Regel, at dets Flag kan føres af et Skib, selv om der er udenlandske Bartejere med. Intet Menneſte kan forlange, at jeg skal indeſtaa for, at man ikke vil bryde Folkereiten paa det Punkt, at ikke i Tilfælde af Krig Opbringelser muligvis ville finde Sted fra andre Staters Side. Det kan ingen forlange, at jeg skal indeſtaa for; det kan intet Menneſte vide, hvor vidt Folkereiten vil blive holdt i mulige forestaaende Krige. Et andet Punkt vil jeg ogsaa berøre, og det er det, at Faren jo dog i alt Fald kun vil kunne true de forholdsviſ ſaa danſke Skibe, ſom ikke have rent Certifikat, ſaa at man ikke er berettiget til at ſige, at det vilde falde tilbage paa dem alleſammen, og at man i det hele taget